

Anatomie moci, eroze rozumu a horizonty zániku

Hlubková analýza politického vývoje České republiky (1993–2025) a prognostické scénáře civilizační trajektorie do roku 2075

1. Úvod: Metodologický rámec a teoretická východiska analýzy

Česká republika se tři a půl dekády po svém vzniku nachází v kritickém bodě své historické trajektorie. Období, které začalo euforickou transformací a integrací do západních struktur, se postupně proměnilo v éru "tekutého hněvu", institucionální eroze, kognitivního zmatení a fragmentace společenské smlouvy. Tato výzkumná zpráva předkládá vyčerpávající analýzu politického systému, mechanismů vládnutí a sociálního chování voličů, přičemž tyto fenomény zasazuje do širšího kontextu globálních megatrendů a existenciálních rizik. Cílem není pouze retrospektivní hodnocení politických dějin, ale především konstrukce robustních, daty podložených scénářů vývoje do roku 2075, které integrují poznatky z politologie, sociologie, klimatologie a teorie komplexních systémů.

Analýza vychází z předpokladu, že současný stav společnosti, často zjednodušeně označovaný jako "blbá nálada", není přechodnou fluktuací nálad, nýbrž symptomem hlubších strukturálních a kognitivních poruch – tzv. **krize složitosti**. Pro interpretaci shromážděných dat využíváme specifický teoretický rámec definovaný třemi klíčovými mysliteli, jejichž koncepty prolínají celým textem:

1. **Neuropatolog František Koukolík:** Jeho koncepty **stupidity moci** (neschopnost mocenských elit jednat racionálně ve prospěch celku) a **debilizace společnosti** (proces, kdy propaganda a informační zahlcení vedou k poklesu kritického myšlení) slouží jako klíč k pochopení iracionality volebního chování a selhávání elit v krizových momentech.
2. **Geolog a klimatolog Václav Cílek:** Jeho teorie **kolapsu** (jakožto zjednodušení příliš složitého systému) a **resilience** (odolnosti) poskytují rámec pro analýzu environmentálních a energetických výzev, kterým bude česká kotlina čelit v nadcházejících dekádách.
3. **Astrofyzik Martin Rees:** Jeho varování před **technologickými existenciálními riziky** (zejména nekontrolovaná AI a biotechnologie) a koncept "naší poslední hodiny" rámuje analýzu digitálních hrozeb a zranitelnosti technologické infrastruktury státu.

Zpráva je strukturována do několika logických celků. První část detailně zkoumá vývoj exekutivy a roli klíčových aktérů (prezidenti, premiéři, ministři) s důrazem na střet odbornosti a politické loajality. Druhá část se věnuje sociologii voličů, vlivu vzdělání na racionalitu volby a fenoménu radikalizace mládeže. Třetí část analyzuje "patologie moci" –

vliv oligarchů, lobbingu (zejména zbrojního průmyslu) a nedůstojného chování politiků. Závěrečná část pak syntetizuje tato zjištění do prognostických scénářů pro rok 2075.

2. Vývoj politického systému a kvality vládnutí (1993–2025)

Politický systém České republiky prošel od svého vzniku v roce 1993 několika fázemi vývoje, které byly definovány nejen střídáním vládních garnitur, ale především proměnou samotného chápání výkonu moci, role odbornosti v politice a vztahu mezi politickou reprezentací a státní správou.

2.1 Odbornost vs. Politika: Analýza ministerských portfolií a deprofesionalizace

Jedním z klíčových indikátorů kvality vládnutí a schopnosti státu reagovat na krize je vztah mezi odbornou kvalifikací ministrů a resorty, které řídí. Analýza personálního obsazení vlád za posledních 30 let ukazuje na znepokojivý, dlouhodobý trend deprofesionalizace a nárůstu čistě politických či marketingových nominací na úkor věcné expertízy.

90. léta: Éra budování a ideologických expertů

V počáteční éře transformace, dominované vládami Václava Klause a později Miloše Zemana, byla politická scéna definována silnými ideologickými střety, ale zároveň zde existoval silný étos "budování státu". Ministři financí byli často ekonomové (Václav Klaus, Ivan Kočárník), ministři spravedlnosti právníci. Ačkoliv politická loajalita byla důležitá, existoval tichý konsensus, že ministr musí "rozumět řemeslu". Nicméně již v tomto období se začaly objevovat první příznaky klientelismu a obsazování postů na základě vnitrostranických mocenských dohod, což kulminovalo v období tzv. Opoziční smlouvy (1998–2002), která zabetonovala mocenské pozice dvou největších stran (ODS a ČSSD) a omezila prostor pro politickou soutěž a odbornou kritiku.

2000–2010: Koaliční pragmatismus a "trafikantství" S nástupem éry koaličních vlád se trend politizace prohloubil. Politická loajalita a koaliční aritmetika se staly primárními kritérii pro výběr ministrů. Výzkumy zaměřené na politizaci státní správy v ČR ukazují, že zatímco funkční politizace na nižších úrovních ministerstev zůstala relativně nízká, vrcholové pozice (náměstci, ředitelé odborů) se staly předmětem politické kořisti. Tento systém, často označovaný jako "revolving door" (otáčivé dveře), kdy se na klíčových postech střídají stále titíž lidé bez ohledu na jejich odbornou způsobilost pro konkrétní resort, vede k chronické nestabilitě, ztrátě institucionální paměti a neschopnosti realizovat dlouhodobé strategie, které přesahují čtyřletý volební cyklus.

2013–2021: Éra manažerského populismu (Andrej Babiš) Zásadní zlom v chápání ministerské funkce přinesla éra hnutí ANO a Andreje Babiše. Pod heslem "řídít stát jako firmu" došlo k paradoxnímu jevu. Na jedné straně byli do funkcí nominováni lidé prezentovaní jako "odborníci" (např. ministři za ANO v Sobotkově vládě, později ve vládě Babišově), na straně druhé byla jejich autonomie drasticky omezena centralizovaným rozhodováním premiéra. Odbornost byla často zaměňována za manažerskou poslušnost nebo

marketingovou využitelnost. Časté výměny ministrů (např. v resortu zdravotnictví během pandemie COVID-19 nebo na ministerstvu dopravy) nebyly motivovány snahou o vyšší odbornost, ale potřebou "obětního beránka" pro udržení popularity vůdce. Ministři se stali de facto vedoucími divizí holdingu, nikoliv suverénními politickými aktéry s vlastní vizí.

2021–2025: Návrat politiky a limity pětikoalice Vláda Petra Fialy, ačkoliv vedená profesorem politologie a intelektuálem, čelila kritice za návrat k "starému" způsobu politického obsazování resortů na základě složitého koaličního klíče. V rámci zachování křehké rovnováhy pěti stran se do čela resortů často dostávali politici bez hlubší vazby na danou agendu (např. obsazení ministerstva pro vědu a výzkum či ministerstva životního prostředí). Ačkoliv vláda deklarovala důraz na odbornost a hodnotovou politiku, realita vládnutí v době krize (válka na Ukrajině, energetická krize) odhalila limity tohoto přístupu, kdy odborná řešení ustupovala politickým kompromisům nutným pro udržení koalice.

Důsledky pro státní správu: Dlouhodobá absence stabilního a profesionálního vedení resortů vedla k jevu, který lze nazvat "vyprázdňování státu". Státní správa trpí nedostatkem analytických kapacit, experti odcházejí do soukromého sektoru a ministerstva jsou často závislá na externích poradenských firmách a právních kancelářích při tvorbě legislativy i strategií. To vytváří ideální podhoubí pro vlivové skupiny a lobbisty (viz sekce 4), kteří disponují know-how, jež státu chybí.

2.2 Role prezidentů: Od morální autority k destrukci norem

Prezidenti České republiky hráli v uplynulých třech dekadách roli, která výrazně přesahovala jejich ústavní vymezení (reprezentativní a ceremoniální role). Každý z nich vtiskl úřadu specifický styl, který formoval, a často deformoval, politickou kulturu země.

Václav Havel (1993–2003): Etický imperativ a limity "nepolitické politiky" Havel představoval éru transformace a návratu do Evropy. Jeho vliv byl primárně symbolický a morální. Fungoval jako svorník společnosti a garant prozápadního směřování. Jeho koncept "nepolitické politiky" a důraz na občanskou společnost se však často dostával do konfliktu s pragmatickou (a cynickou) realitou stranické politiky, ztělesňovanou Václavem Klausem. Havlův odkaz spočívá v ukotvení hodnotové orientace státu, avšak jeho vliv na reálný výkon exekutivy byl limitován ústavou i neochotou stran sdílet moc.

Václav Klaus (2003–2013): Ideologický aktivismus a polarizace Václav Klaus přinesl na Hrad silný ideologický akcent. Jeho pojetí prezidentství bylo expanzivní a konfrontační. Aktivně zasahoval do vnitřní politiky, vetoval zákony z ideologických důvodů (např. environmentální legislativu, registrované partnerství) a formoval diskurz euroskepticismu. Klausův styl vedl k polarizaci společnosti na jeho příznivce a odpůrce, ale zároveň se držel v rámci (byť napjatých) procedurálních pravidel. Jeho amnestie na konci mandátu však výrazně podlomila důvěru v spravedlnost a předznamenala éru cynismu.

Miloš Zeman (2013–2023): Vulgarizace, východní pivot a destrukce ústavních zvyklostí

Éra Miloše Zemana znamenala radikální kvalitativní zlom. Jako první přímo zvolený prezident využil své legitimacy k faktické změně politického systému směrem k poloprezidentskému modelu (bez změny ústavy). Zemanův styl se vyznačoval:

- **Kreativní výklad ústavy:** Jmenování "vlády odborníků" Jiřího Rusnoka proti vůli parlamentní většiny bylo přímým útokem na principy parlamentní demokracie.
- **Vulgarizace a rozdělování:** Zeman systematicky útočil na intelektuální elity, média ("novinářská žumpa") a oponenty, čímž normalizoval agresi a hrubost ve veřejném prostoru.
- **Geopolitický obrat:** Jeho snaha o přeorientování zahraniční politiky na Rusko a Čínu, často v rozporu s vládou, podkopávala bezpečnostní ukotvení státu a otevírala dveře vlivovým operacím (viz sekce 5). Zemanova éra je v kontextu Koukolíkových teorií učebnicovým příkladem **patologie moci**, kdy osobní msta, ego a okolí "deprivantů" (Mynář, Nejedlý) dominovaly nad státním zájmem.

Petr Pavel (od 2023): Návrat k důstojnosti a limity vlivu Zvolení Petra Pavla bylo reakcí na Zemanovu éru – poptávkou po "řádu a klidu". Pavel se snaží o civilní výkon funkce, dodržování ústavních mantinelů a zasypávání příkopů. Jeho styl je expertní (vojenská minulost) a konsensuální. Data však ukazují, že ačkoliv se těší vysoké důvěře (zejména u mladší a vzdělanější populace, zatímco u starší a méně vzdělané naráží), jeho reálný vliv na každodenní politiku je nižší než u Zemana. To je sice návrat k ústavní normalitě, ale v očích části veřejnosti, zvyklé na "silného vůdce", to může být vnímáno jako slabost.

Tabulka 1: Vývoj důvěry v instituce a prezidenty (2013–2024)

Instituce / Prezident	Období	Trend důvěry	Hlavní faktory vlivu
Miloš Zeman	2013–2018	Stabilní / Polari- zující	Populismus, anti-mi- grační rétorika, venkov
Miloš Zeman	2018–2023	Prudký pokles	Vrbětice, zdravotní stav, chování okolí, vulgarita
Petr Pavel	2023–2024	Vysoká / Stabilní	"Řád a klid", prozápadní orientace, civilnost
Vláda ČR	Dlouhodobě	Nízká (20-30%)	Nesplněné sliby, inflace, špatná komunikace

Instituce / Prezident	Období	Trend důvěry	Hlavní faktory vlivu
Ústavní soud	Dlouhodobě	Vysoká (>50%)	Vnímaná nezávislost, korektiv politiky

3. Sociologie voličského chování: Vzdělání, emoce a "blbá nálada"

Volební chování v České republice prošlo za posledních 30 let zásadní proměnou. Původní pravo-levé dělení, založené na socioekonomických zájmech, bylo postupně nahrazeno a překryto kulturními a identitárními konflikty. Vznikají nové štěpné linie: město vs. venkov, vítězové vs. poražení transformace, a především vzdělání jako hlavní determinant volební preference.

3.1 Vzdělání jako hlavní dělicí linie racionality

Analýza dat ze STEM, Median a dalších agentur jednoznačně potvrzuje, že dosažené vzdělání je v současnosti nejsilnějším prediktorem volebního chování a schopnosti odolávat populistické rétorice.

- **Vysokoškoláci a maturanti:** Tato skupina dominantně volí strany vládní koalice (SPOLU, STAN) nebo Piráty. Vyznačuje se vyšší mírou informační gramotnosti, schopností pracovat s komplexními informacemi a tendencí k **racionální volbě** (zvažování dlouhodobých dopadů, prozápadní orientace). Jsou optimističtější ohledně budoucnosti a globalizace.
- **Voliči se základním vzděláním a vyučením:** Tvoří tvrdé jádro podpory hnutí ANO, SPD a KSČM (resp. Stačilo!). U této skupiny převažuje **emocionální volba** (strach, hněv, pocit ohrožení). Jsou náchylnější k jednoduchým řešením, populistickým slibům a dezinformacím. Cítí se být "poraženými" transformace a globalizace, což generuje silný resentment vůči elitám.

Tento "education gap" (vzdělanostní propast) vede k situaci, kterou Koukolík popisuje jako **debilizaci společnosti**. Politická diskuse přestává být soubojem argumentů a stává se soubojem kognitivních zkratk. Politický marketing cílený na méně vzdělané vrstvy využívá strachu (z migrantů, z války, z chudoby) a nabízí falešný pocit bezpečí výměnou za politickou podporu.

3.2 Demografie, mezigenerační konflikt a "blbá nálada"

Termín "blbá nálada", který Václav Havel použil v roce 1997, se stal trvalou součástí české sociální reality. I v dobách objektivní ekonomické prosperity vykazuje česká společnost vysokou míru skepticismu a nedůvěry.

Příčiny chronické nespokojenosti:

1. **Ztráta vize:** Po vstupu do EU a NATO ztratila společnost velký sjednocující cíl. Politika se stala technokratickou správou bez hlubšího smyslu (viz "udržovací" vlády).
2. **Relativní deprivace:** Ačkoliv se životní úroveň zvyšuje, roste i nerovnost a pocit, že "ostatní se mají lépe nezaslouženě". To nahrává oligarchickému populismu, který slibuje "zatočit" s korupcí (příčemž ji sám reprezentuje).
3. **Environmentální žal a ztráta budoucnosti (Gen Z):** Mladá generace trpí specifickou formou "blbé nálady" plynoucí z klimatické krize, nedostupnosti bydlení a zadlužení státu. Průzkumy ukazují vysokou míru úzkosti a pocitu, že jim byla ukradena budoucnost.

Radikalizace mladých mužů: Zásadním a znepokojivým trendem posledních let (2023–2025) je divergence ve volebním chování mladé generace (18–30 let). Zatímco mladé ženy se posouvají doleva, k liberálním hodnotám a zelené politice, **mladí muži se radikalizují směrem k pravicovému populismu a antisystémovým stranám**. Fenomén koalice **Přísaha a Motoristé sobě** v čele s **Filipem Turkem** je toho důkazem. Turek, influencer a sběratel aut, oslovuje mladé muže kombinací machismu, odporu k "Green Dealu", kritiky EU a nostalgie po "starých dobrých časech" (spalovací motory). Tento trend je sycen algoritmy sociálních sítí (TikTok, Instagram), které těmto voličům servírují obsah potvrzující jejich pocit, že tradiční maskulinita a jejich životní styl jsou pod útokem "progresivistů". Pro tuto skupinu není volba Turka racionální analýzou programu, ale emocionální revoltou a vyjádřením identity ("jsem motorista, jsem chlap").

4. Patologie moci: Oligarchie, lobbying a selhání etiky

Česká politika je dlouhodobě formována neformálními strukturami moci, které často stojí mimo demokratickou kontrolu a deformují soutěž politických idejí.

4.1 Oligarchizace a mediální "atomové kufříky"

Vstup Andreje Babiše do politiky a jeho nákup mediálního domu MAFRA (MF Dnes, Lidové noviny) odstartoval proces **oligarchizace českých médií**. Po odchodu zahraničních vlastníků si klíčová média rozebrali nejbohatší Češi: Daniel Křetínský (CNC – Blesk, Reflex), skupina Penta (Vltava Labe Media – Deník), Zdeněk Bakala (Economia).

Vlastnictví médií oligarchy slouží primárně jako nástroj vlivu a ochrany byznysových zájmů – tzv. **atomový kufřík**. Příkladem může být mediální pokrytí sporu o nákup společnosti NET4GAS, kde média vlastněná Danielem Křetínským (EPH) vedla agresivní kampaň proti ministrovi průmyslu Jozefu Síkelovi, který prosazoval státní zájem proti zájmu EPH. Tato koncentrace mediální moci v rukou lidí, jejichž byznys je závislý na státní regulaci (energetika, zdravotnictví, sázkový průmysl), představuje obrovský konflikt zájmů a podkopává roli médií jako "hlídacího psa demokracie". Většina veřejnosti si přitom není plně vědoma

vlastnických struktur médií, což snižuje jejich schopnost kriticky vyhodnocovat informace.

4.2 Zbrojní lobby: Stát ve státě (CSG a Omnipol)

Zbrojní průmysl v ČR představuje jednu z nejvlivnějších a nejméně transparentních lobbistických skupin. Dva hlavní hráči, **Czechoslovak Group (CSG)** rodiny Strnadových a **Omnipol** spojený s rodinou Hávových, disponují vlivem, který prostupuje napříč politickým spektrem.

- **CSG (Michal Strnad):** Skupina vyrostla na obchodech s vyřazenou armádní technikou a stala se globálním hráčem (nákup muniční divize v USA, dodávky na Ukrajinu). CSG využívá mechanismy nepřímého vlivu, sponzoringu a mediálního tlaku. Její vliv je patrný v legislativě (odpor k implementaci směrnic EU o zbraních) a ve strategických zakázkách.
- **Omnipol (Richard Háva):** Společnost s historickými vazbami na KDU-ČSL (přátelství Hávy s Miroslavem Kalouskem) a řadou kontroverzních zakázek (letouny CASA). Omnipol ukazuje na kontinuitu vlivu bez ohledu na vládu.
- **Revolving door:** Propojení politiky a zbrojařů ilustruje fenomén "otáčivých dveří", kdy bývalí politici a vysocí úředníci ministerstva obrany končí ve strukturách zbrojovek, což vytváří riziko zneužití informací a kontaktů.

Významným úspěchem zbrojní lobby (ve spolupráci se spolkem **Liga Libe**) bylo ústavní zakotvení práva na obranu se zbraní v roce 2021 a zablokování přísnější regulace zbraní ze strany EU. Tato legislativa, prezentovaná jako obrana suverenity, byla masivně podporována zbrojařskými firmami, které z ní profitují.

4.3 "Nedůstojné" chování a vulgarizace politiky

Politická kultura v ČR trpí chronickou vulgarizací. Chování, které by dříve vedlo k rezignaci, se stalo normou.

- **Miloš Zeman:** Jeho "viróza" u korunovačních klenotů, pálení trenýrek, vulgární výrocky v rádiu ("kunda sem, kunda tam") a urážky novinářů posunuly hranice přijatelného.
- **Andrej Babiš:** Agresivní rétorika v parlamentu, označování oponentů za "fašisty" a "zloděje", chaotické mikromanagement a nerespektování institucí.
- **Tomio Okamura a SPD:** Systematické využívání strachu, xenofobie a dezinformací jako politického nástroje.

Toto "nedůstojné" chování má devastující dopad na společnost. Vede k desenzibilizaci voličů (zvykli si na hrubost), k poklesu důvěry v instituce a k pocitu, že "všichni jsou stejní". To nahrává antisystémovým silám, které se prezentují jako alternativa

k "zkorumpovanému a neschopnému" establishmentu. Výzkumy potvrzují korelaci mezi politickou nezdvořilostí ("incivility") a radikalizací mládeže.

4.4 Nedodržování volebních programů

Dlouhodobá analýza plnění volebních programů (např. projekty Demagog.cz) ukazuje na nízkou míru realizace slibů.

- **Příčiny:** Koaliční vládnutí (nutnost kompromisů), vnější šoky (povodně, covid, válka, inflace), ale také nízká kvalita samotných programů, které jsou často jen snůškou populistických hesel bez reálného plánu financování.
- **Důsledky:** Voliči rezignují na čtení programů a rozhodují se na základě emocí, sympatií k lídrovi nebo marketingových sloganů. To posiluje roli PR agentur a oslabuje roli idejí. Pocit, že "na mém hlase nezáleží, stejně nic nesplní", je hlavním motorem volební neúčasti a apatie.

5. Geopolitika, dezinformace a hybridní hrozby

Česká republika se nachází v centru hybridní války, kde se střetávají zájmy demokratického Západu s revizionistickými snahami Ruska a Číny.

5.1 Ruský a čínský vliv: Destrukce a korupce

Výroční zprávy BIS dlouhodobě identifikují Rusko a Čínu jako hlavní hrozby pro bezpečnost státu.

- **Rusko:** Cílem je destabilizace, narušení jednoty EU a NATO a podpora antisystémových sil. Využívá dezinformační weby, řetězové e-maily a podporu extremistů (demonstrace proti vládě, podpora proruských narativů o válce na Ukrajině). Energetická závislost byla historicky silnou pákou vlivu.
- **Čína:** Vliv je sofistikovanější, zaměřený na elity (capture elite). Skupina PPF (v minulosti) a Miloš Zeman fungovali jako "otvírači dveří" pro čínské zájmy. Čína se snaží ovlivňovat akademickou půdu (financování konferencí na UK), média a politická rozhodnutí skrze ekonomické přísliby (které se většinou nenaplnily).

5.2 Digitální bojiště: Algoritmy nenávisti

Digitální média a sociální sítě (Facebook, TikTok, Telegram) se staly hlavním kanálem pro šíření propagandy a polarizaci. Algoritmy, které upřednostňují emočně silný a konfliktní obsah, vytvářejí "komnaty ozvěn" (echo chambers) a radikalizují uživatele. Platforma **TikTok** je v současnosti identifikována jako bezpečnostní riziko (čínské vlastnictví, sběr dat), přesto na ní aktivně působí i vrcholní politici ve snaze oslovit mladé voliče. Právě zde dochází k masivnímu šíření politických dezinformací a formování názorů nejmladší generace (viz úspěch F. Turka).

6. Prognóza 2075: Mezi kolapsem a regenerací

Na základě analýzy historických trendů (1993–2025), současných dat a s využitím teoretických rámců F. Koukolíka (stupidita moci), V. Cílka (kolaps a resilience) a M. Reese (technologická rizika) konstruuje tři možné scénáře vývoje České republiky do roku 2075.

Klíčové proměnné prognózy:

1. **Klima:** Proměna ČR v "Polabskou poušť" (extrémní sucho, horko) vs. schopnost adaptace.
2. **Technologie:** Nástup superinteligentní AI (singularita), automatizace práce, kybernetická bezpečnost.
3. **Společnost:** Demografické stárnutí, migrace, soudržnost vs. fragmentace.
4. **Kvalita vládnutí:** Schopnost elit překonat "stupiditu moci" a jednat racionálně.

Scénář A: RESILIENTNÍ SPOLEČNOST (Optimistický)

Pravděpodobnost: 20 %

Podmínka: Společnost a elity překonají "skupinovou hloupost" a syndrom hybris. Krize ve 30. a 40. letech 21. století (energetické šoky, sucho) fungovaly jako budiček (katalyzátor), nikoliv jako hřebík do rakve.

- **Politika:** Došlo k reformě správy věcí veřejných. Politický systém se posunul k větší decentralizaci (v duchu Cílkovy lokalizace) a participativní demokracii. Vliv oligarchů a lobby byl omezen přísnou transparentností a digitálním dohledem občanů.
- **Hradec Králové 2075:** Město funguje jako "modro-zelená" oáza. Díky masivním investicím do zadržování vody (revitalizace Orlice a Labe) a zelené infrastruktury je město obyvatelné i v tropických podmínkách. Energetika je decentralizovaná (komunitní sítě), což zvyšuje odolnost proti blackoutům.
- **Společnost:** Vzdělávací systém produkuje občany odolné vůči manipulaci (kritické myšlení). Mezigenerační konflikt byl zmírněn novou společenskou smlouvou. Technologie (AI) slouží k optimalizaci zdrojů a zdravotní péče, nikoliv k ovládnutí lidí.

Scénář B: DEMOKRATURA A STAGNACE (Realistický – setrvačný)

Pravděpodobnost: 50 %

Podmínka: Pokračování trendů "Business as usual". Elity řeší problémy jen tehdy, když "teče do bot". Vládne "demokratura" – formálně demokratický systém ovládaný oligarchy a korporacemi.

- **Politika:** Vláda je v rukou technokratů a populistů, kteří slouží zájmům ekonomických skupin (nástupci CSG, EPH). Volby jsou rituál, jehož výsledek je formován AI propagandou a deepfakes. Odbornost je nahrazena loajalitou k systému.
- **Hradec Králové 2075:** Město je rozdělené. Bohaté elity žijí v klimatizovaných, střežených enklávách (gated communities) s vlastními zdroji vody a energie. Zbytek populace ("digitální proletariát") žije v přehřátých sídlištích s regulovaným přístupem ke zdrojům.
- **Společnost:** Vysoká míra apatie ("blbá nálada" se změnila v rezignaci). Lidé unikají do virtuální reality. Stát zajišťuje základní přežití výměnou za poslušnost a ztrátu soukromí.

Scénář C: KOLAPS A FRAGMENTACE (Pesimistický)

Pravděpodobnost: 30 %

Podmínka: Kombinace nezvládnuté klimatické změny (překročení bodů zlomu – Hothouse Earth), technologického selhání (např. Carringtonova událost, kybernetická válka) a "stupidity moci" (neschopnost reakce).

- **Politika:** Centrální stát zkolaboval nebo je nefunkční. Moc přešla na lokální úroveň – vládnou místní "warlordi", bezpečnostní agentury nebo oligarchické klany, které kontrolují zbývající zdroje (voda, orná půda).
- **Hradec Králové 2075:** Trosky technologické infrastruktury. Město se vylidnilo nebo fragmentovalo na samozásobitelské komunity bránící se proti nájezdům. Platí právo silnějšího. Zdravotní péče a sociální systém neexistují. Návrat k "feudalismu" v kulisách rozpadajícího se high-techu.
- **Riziko:** "Gradual disempowerment" (postupné zbavení moci) lidstva ve prospěch autonomních AI systémů, které sledují cíle neslučitelné s lidským přežitím, nebo prostý fyzický rozpad civilizace.

7. Závěr: Mezi Scyllou a Charybdou

Analýza politického a společenského vývoje České republiky ukazuje, že stát stojí na křižovatce. Dědictví "nedůstojného" chování politiků, hluboké zakořenění oligarchických struktur a zanedbané vzdělání vytváří toxický mix, který oslabuje imunitu společnosti vůči budoucím šokům.

Pokud nedojde k zásadní změně paradigmatu – od "stupidity moci" k **resilienci**, od "blbé nálady" k **občanské aktivitě** a od "technokratismu" k **etickému vládnutí** – je pravděpodobnost směřování ke scénářům B nebo C alarmujícím způsobem vysoká. Budoucnost do roku 2075 není napsána ve hvězdách, ale v kvalitě našich dnešních rozhodnutí, ve školních třídách a v odvaze postavit se pohodlné lži.

Tabulková příloha 1: Typologie voliče a rizika manipulace (2025)

Skupina	Vzdělání	Dominantní emoce	Politická preference	Riziko manipulace (AI/Dezinformace)
Liberální střed	VŠ, SŠ	Naděje, obava o demokracii	SPOLU, STAN, Piráti	Střední (konfirmační zkreslení)
Nespokojená většina	SŠ bez mat., vyučení	Strach (chudoba, válka)	ANO, ČSSD (SOCDEM)	Vysoké (populistické sliby)
Radikální pravice	Smíšené (často muži 18-30)	Hněv, pocit ohrožení identity	SPD, Motoristé sobě, Přísaha	Extrémní (algoritmy sociálních sítí)
Antisystém	Základní, vyučení	Nenávist, rezignace	KSČM, neparlamentní scéna	Extrémní (proruská propaganda)

Tabulková příloha 2: Klíčoví aktéři vlivu (Deep State)

Aktér	Oblast vlivu	Mechanismus moci	Riziko pro demokracii
CSG (Strnad)	Obrana, doprava	Sponzoring, legislativní lobby, média (nepřímo)	Militarizace politiky, ne- transparentní zakázky
EPH (Křetínský)	Energe- tika, mé- dia	Vlastnictví médií (CNC), tlak na regulátory	Ochrana fosilního byz- nisu, útoky na oponenty
Agrofert (Babiš)	Země- dělství, chemie, média	Přímá politická moc (ANO), média (Mafra – dříve)	Konflikt zájmů, dotační ekonomika
Penta	Zdravot- nictví, média, reality	Vlastnictví nemocnic, lé- káren, médií (VLM)	Privatizace veřejných služeb, kontrola infor- mací